

РЕШЕНИЕ

№ 39649

гр. София, 27.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10080** по описа за **2025** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по лекарствата срещу Решение № 2974/04.08.2025 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 101/2024 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 20 състав, с което е отменено Наказателно постановление № РД-И-056/13.06.2023 г., издадено от Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по лекарствата.

С посоченото НП на В. Д. А. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1 000 лв. на основание чл. 294 то Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина, за нарушение на чл. 23, ал. 1, вр. с ал. 3 и с чл. 25, ал. 2 от Наредба № 28/19.12.2008 г. за устройството, реда и организацията на работата на аптеките и номенклатурата на лекарствените продукти, вр. с чл. 2 от Наредба № 4/20.03.2009 г. за условията и реда за предписване и отпускане на лекарствените продукти.

В жалбата е посочено, че решението на СРС е неправилно, тъй като формата на вината не е задължителен елемент от фактическото описание на установеното нарушение. Сочи се още, че посочените като нарушение разпоредби съответстват на извършеното деяние. От съда се иска решението на СРС да бъде отменено.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се представлява. От

пълномощника му юрисконсулт И. е постъпило писмено становище по съществото на спора. Моли решението на СРС да бъде отменено. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба В. А. се явява лично и оспорва жалбата.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна, поради което следва да бъде оставено в сила.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора, включително е проведен разпит на актосъставителя. От неговите показания и от събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че на 18.01.2023 г. е извършена проверка от длъжностни лице при Изпълнителна агенция по лекарствата, в аптека в [населено място],[жк], [улица], стопанисвана от „ТБKK“ ООД. При проверката била направена контролна покупка. Магистър-фармацевт В. Д. А., която в момента била на смяна в аптеката, в нарушение на нормативните разпоредби, отпуснала лекарствен продукт с режим на отпускане „по лекарско предписание“ Vivex film-coated tabletets 500 mg x 7 /антибиотичен медикамент/, с партиден номер 13718, годен до 09.2026, PS 04011548014899, SN 1AD4AАНAGX, без да ѝ бъде представено лекарско предписание /рецепта/, отпуснала и лекарствен продукт „без лекарско предписание“ Benalgin 500 mg x 10 tabletets, партиден номер 138722, годен до 05.2024 г. - 1 опаковка, за което бил издаден фискален бон номер 069251 от 18.01.2023 г. от „ТБKK“ ООД.

Резултатите от извършената проверка на 18.01.2023 г. били обективирани в констативен протокол. Бил съставен АУАН на 12.04.2023 г. срещу АУАН били депозирані възражения.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че нито в АУАН, нито в НП е отразена формата на вина, която е относима към съставомерността на констатираното деяние. Приел е и че сред посочените норми, касаещи фактическия състав на нарушението, фигурират такива, които са неотнoсими към нарушението, поради което е нарушено правото на защита на наказаното лице.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено на касатора на 20.08.2025 г. Касационната жалба е подадена чрез СРС на 02.09.2025 г. (вх. № 290879), т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е основателна.

Касационният състав приема, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в законоустановения срок. Двата акта отговарят на изискванията на чл. 42 и ч. 57 от ЗАНН, като съдържат всички задължителни реквизити.

Касационният състав не споделя изводите на СРС относно дадената правна квалификация на установеното нарушение. Чл. 23, ал. 1 от Наредба № 28/2008 г. за устройството, реда и организацията на работата на аптеките и номенклатурата на лекарствените продукти, предвижда,

че всеки фармацевт е независим при вземане на решение, свързано с осъществяването на професионалните му задължения, за което носи съответната отговорност. Според ал. 3 за неправилно приготвен и/или отпуснат лекарствен продукт и за настъпилите последици носи отговорност фармацевтът, който го е приготвил и/или отпуснал. Видно от чл. 25, ал. 2 от Наредба № 28/2008 г. за устройството, реда и организацията на работата на аптеките и номенклатурата на лекарствените продукти, изпълнението на рецептите в аптеката се извършва по реда на наредбата по чл. 221 ЗЛПХМ. В НП се сочи и като текст релевантен към нарушението чл. 2 от Наредба № 4/2009г. на МЗ относно реда за и условията за отпускане на лекарствени продукти. Съгласно чл. 2 от Наредба №4/2009 г., режимът на предписване на лекарствените продукти е определен в разрешението за употреба на лекарствения продукт.

Цитираните разпоредби са относими към установеното нарушение, тъй като установяват задължение за фармацевтите да предписват лекарствените продукти съобразно режимът, определен в разрешението за употреба на съответния лекарствен продукт и предвиждат при неизпълнение на това задължение отговорност на фармацевта, отпуснал неправилно лекарствен продукт.

От съдържащите се в административнонаказателната преписка доказателства – разрешение за употреба, се установява, че преписания лекарствен продукт Vivex film-coated tablets 500 mg x 7 е с режим на отпускане по „лекарско предписание“. При извършената контролна покупка, същият е бил отпуснат от В. Д. А., без представяне на лекарско предписание (рецепта). С това деяние е осъществено незаконосъобразно отпускане на лекарствен продукт по смисъла на чл. 23, ал. 3 от Наредба № 28/2008 г. на МЗ, поради което правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на отпусналия го фармацевт.

Съгласно чл. 294 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина, който наруши разпоредбите на този закон или наредбите по прилагането му, извън случаите по чл. 281 - 293, се наказва с глоба от 1000 до 3000 лв. В случая наложената глоба е в законоустановения минимален размер, съответстващ на характера и тежестта на нарушението.

Съставът на касационната инстанция не може да се съгласи и с аргументите на първоинстанционния съд, свързани с липсата на описание на формата на вината, при която е извършено нарушението. Задължение за описание на такъв реквизит не е предвидено в разпоредбата на чл. 57 от ЗАНН. Освен това в чл. 7 от ЗАНН е предвидено, че деянието, обявено за административно нарушение, е виновно, когато е извършено умишлено или непредпазливо. Непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи. При липса на изрично посочване в санкционната норма на чл. 294 от ЗЛПХМ, че предвидените наказания се налагат за непредпазливи нарушения, следва да се приеме, че административното нарушение е извършено от В. Д. А. умишлено. Същата като магистър - фармацевт не е могла да не знае, че продадения от нея медикамент се отпуска само по лекарско предписание.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд се явява незаконосъобразно, поради което следва да бъде отменено, като по същество се потвърди процесното наказателно постановление.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 2974/04.08.2025 г., постановено по нахд № 101/2024 г. на СРС, НО, 20 състав, като вместо него постановява:

ПОТВРЪЖДАВА Наказателно постановление № РД-И-056/13.06.2023 г., издадено от Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по лекарствата, с което на В. Д. А. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1 000 лв. на основание чл. 294 то Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина, за нарушение на чл. 23, ал. 1, вр. с ал. 3 и с чл. 25, ал. 2 от Наредба № 28/19.12.2008 г. за устройството, реда и организацията на работата на аптеките и номенклатурата на лекарствените продукти, вр. с чл. 2 от Наредба № 4/20.03.2009 г. за условията и реда за предписване и отпускане на лекарствените продукти.

ОСЪЖДА В. Д. А. с ЕГН [ЕГН], на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, да заплати на Изпълнителна агенция по лекарствата сумата от 80 лв. (осемдесет), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.